

het cody systeem

Na het succes op het Internationaal Vliegerfeest te Scheveningen, waar het Cody-systeem feilloos werkte, wilde ik wat meer vertellen over de achtergronden en het principe van het systeem.

Ben en Jaap Hoogerdijk kregen ca. 4 jaar geleden de "vliegeritis".

Ben: Verschillende vliegers werden beproefd, onder andere de Cody. Van alle modellen die we toen maakten vonden we de Codyvlieger wel de mooiste. Al gauw kwam het plan om hem op ware grootte te bouwen, nl. met een spanwijdte van 4,5 meter en een hoogte van 2,70 meter. Na toch wel wat problemen kregen we het onder de knie..... en gingen zelfs door met bouwen.

Jaap: De achtergronden fascineerden ons en het contact met Nick Morse uit Engeland, pionier op het gebied van het Cody manliftingsysteem à la 1980, werd zo hecht, dat wij gingen meehelpen. Reizen naar Engeland; schetsen en berekeningen; testen werden gedaan; constructies werden gemaakt met als de alles overheersende gedachte: "veiligheid en werkzaamheid van het systeem".

Om nu niet langer uit te wijden over 4 jaar werk, kunnen we nu beter even naar het systeem zelf gaan kijken.

Ben en Jaap: Voor het Cody-systeem worden de naar hem genoemde vliegers gebruikt. Eerst zijn daar de loods- en liftvliegers. Deze hebben een spanwijdte van 4,5 m en een hoogte van 2,7 m. Ze zijn gemaakt van spinaker nylon. Verder is daar de draagvlieger. Deze heeft een spanwijdte van 8,5 m en een hoogte van 3,6 m. Allereerst wordt de zgn. loods- of pilootvlieger opgelaten. Deze zit aan een 4 mm nylon lijn van 300 m lengte. Wanneer deze een vast punt heeft bereikt wordt aan de loodsvliegerlijn de hoofdlijn gekoppeld. Deze hoofdlijn heeft enkele bijzonderheden. Aan de kant die aan de loodsvlieger gekoppeld zit, zijn 6 conische stoppen bevestigd. Deze stoppen hebben een onderlinge afstand van ongeveer 6 m en verschillen van grootte. De stop die het dichtst bij de loodsvliegerlijn zit is het grootst. De 5 stoppen die daar achter volgen worden steeds kleiner; \pm 3 mm per stop. Deze hoofdlijn met stoppen wordt door de loodsvlieger een eind de lucht ingetrokken, ongeveer 80 m, afhankelijk van de windkracht.

Hierna komen de liftvliegers aan de beurt. Aan deze vliegers zijn enkele hulpstuk-

ken toegevoegd. Ze hebben allemaal aan het toom een ring. Deze ringen corresponderen met de conische stoppen op het hoofdtouw. Verder zit er aan de achterkant-boven een katrolletje bevestigd. De eerste liftvlieger wordt nu aangekoppeld. Dit gebeurt door het katrolletje op een simpele manier te demonteren. Het touw wordt in het katrolletje geduwd en het wordt daarna weer dicht gemaakt. De ring die aan het toom zit kan op een handige manier open gemaakt worden, waarna het over het touw wordt gedaan en weer wordt gesloten. Deze ring van de eerste liftvlieger is het grootst en correspondeert met de grootste stop op het touw. Wanneer nu de liftvlieger zover bevestigd is wordt hij losgelaten. De wind blaast de vlieger omhoog, gevangen gehouden door enerzijds de ring aan het touw, anderzijds door het katrolletje achter-boven aan de vlieger. Doordat de eerste liftvlieger de grootste ring heeft glijdt hij over de eerste 5 stoppen, maar blijft achter de zesde stop hangen. Zo wordt ook gedaan met de andere liftvliegers. Steeds wordt de ring die aan het toom zit kleiner, corresponderend met een stop op het hoofdtouw. Afhankelijk van de windsterkte worden er tussen de drie en zes liftvliegers achter elkaar op de hoofdlijn gezet. Hierdoor ontstaat de zgn. Cody-trein. Al deze vliegers tesamen ontwikkelen een enorme trekkracht op het touw. Zoveel dat met gemak twee mensen aan het touw kunnen hangen zonder dat het doorbuigt.

Nu komt de draagvlieger aan de beurt. Als de Cody-trein op zo'n 450 m hoogte staat wordt aangekoppeld. Ook de draagvlieger heeft van achter-boven een katrol zitten. Deze kan ook open en dicht gemaakt worden. Verder zit aan de draagvlieger een aantal stuurtouwen. Deze stuurtouwen kunnen, als de draagvlieger bevestigd is, hem omhoog of omlaag laten gaan. Het toom van de draagvlieger zit bevestigd aan een trolley-systeem. Dit trolley-systeem hangt aan een zgn. triangel, die er voor zorg draagt dat de boel niet gaat tolleren. Aan het trolley-systeem zit weer de mand bevestigd. De wind blaast de draagvlieger met mand en bemanning langs de lijn omhoog.

Het manliften in de praktijk.

Ben: Het geven van een demonstratie is een niet te onderschatten klus. Vaak moet je